

Οικουμενικός Πατριάρχης: «Φιλίες με ένα κλικ δεν γίνονται. Και αν γίνονται, δεν κρατούν, είναι εφήμερες»

[/ Ορθοδοξία· Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων](#)

Για τη μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί, τα συναισθήματα που βιώνει στην «κορυφή της Ιεραρχίας, τις διαδικτυακές «φιλίες», τα οικολογικά και περιβαλλοντικά προβλήματα του πλανήτη και την πανδημία μίλησε ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος σε συνέντευξη που παραχώρησε στη σχολική εφημερίδα “Εκτός ύλης” του 1ου Επαγγελματικού Λυκείου του Περάματος Αττικής.

«Πολλές φορές, το τελευταίο διάστημα, δήλωσα ότι η μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί, αλλά και η παρόμοια απόφαση για τη Μονή της Χώρας, μας προκάλεσε πολύ πόνο και λύπη”, δήλωσε και πρόσθεσε *«Η Αγία Σοφία, έδρα των προκατόχων μου για περίπου 900 χρόνια, ήταν και παραμένει ένας κορυφαίος ιερός τόπος που απολαμβάνει του σεβασμού και της τιμής των Χριστιανών Ορθοδόξων, και όχι μόνον, αλλά αποτελεί και το πλέον αντιπροσωπευτικό θρησκευτικό οικοδόμημα μιας ολόκληρης εποχής, ενός μοναδικού υπερχιλιόχρονου πολιτισμού, του βυζαντινού. Αυτά τα συναισθήματα σεβασμού και αγάπης προς αυτό το υπέροχο μνημείο, το οποίο ανηγέρθη για να τιμηθεί η Σοφία του Θεού, δεν έπαψαν να εκφράζονται ακόμα και μετά τη χρησιμοποίησή του, από τον 15ο αι. και ύστερα, ως μουσουλμανικό τέμενος. Γιατί ακριβώς, η Αγία Σοφία, σε κάθε εποχή και υπό οποιεσδήποτε συνθήκες, αντανακλά τη σοφία με την οποία ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο, την απόλυτη αρμονία και ισορροπία του, και υπενθυμίζει τη δική μας ευθύνη να προστατεύσουμε την κτίση, αναπόσπαστο μέρος της οποίας είμαστε και εμείς οι άνθρωποι, και να εργαστούμε για να φέρουμε την αρμονία και ισορροπία στις μεταξύ μας σχέσεις, με στόχο την επικράτηση της ειρήνης και της δικαιοσύνης στον κόσμο. Κάθε παρέμβαση στο μνημείο κρίνεται από το αν αφήνει ανέγγιχτο αυτό το αρχέγονο μήνυμά του”*.

Ακολούθως, ο Παναγιώτατος, κατόπιν σχετικής ερώτησης, αναφέρθηκε στα συναισθήματα που βιώνει “από την κορυφή της Ιεραρχίας” και αν αποτέλεσε όνειρό του, για να απαντήσει, μεταξύ άλλων, ότι: *“Όταν πριν από 60 χρόνια εισήλθα στον ιερό κλήρο, δεν μπορούσα ασφαλώς να φανταστώ την εξέλιξη και την πορεία που θα είχα μέσα στην Εκκλησία. Επιθυμία*

μου ήταν και παραμένει να διακονώ τον Θεό και τον συνάνθρωπο. Αυτό ήθελα πάντοτε, γι' αυτό με την απόφασή μου να γίνω κληρικός βρήκα την ευτυχία στη ζωή μου. Είναι πολύ σημαντικό ό,τι κάνουμε στη ζωή μας να μας φέρνει πληρότητα. {...} Όταν η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου μας με εξέλεξε Οικουμενικό Πατριάρχη, 270ό διάδοχο του Αποστόλου Ανδρέου, ιδρυτού της Εκκλησίας της Κωνσταντινουπόλεως, αισθάνθηκα ακόμα περισσότερο το βάρος της ευθύνης να διακονώ έναν τόσο σημαντικό και αρχαίο θεσμό, τον αρχαιότερο εν λειτουργία που υφίσταται σήμερα στην Κωνσταντινούπολη, και όχι μόνον. Αυτό το αίσθημα ευθύνης και αφοσίωσης προς την Αγία του Χριστού Μεγάλη Εκκλησία και προς το ποίμνιό της σε όλο τον κόσμο αισθάνομαι κάθε ημέρα της ζωής μου. Ο αγώνας και η αγωνία μου, η μέριμνά μου και η καθημερινή διακονία μου είναι να δίδει το Οικουμενικό Πατριαρχείο μας η μαρτυρία του στον κόσμο για την πνευματική ενίσχυση του λαού του Θεού, σε μια εποχή πολλαπλών δοκιμασιών, αλλά και για την προώθηση του διαλόγου μεταξύ θρησκειών, λαών και πολιτισμών, με στόχο την επικράτηση της ειρήνης σε κάθε γωνιά του πλανήτη. Ταυτόχρονα, μεριμνούμε για την ενίσχυση της Ομογενείας μας εδώ, στην Πόλη, και για τη διαφύλαξη της κληρονομιάς των πατέρων μας. Αυτή είναι η δική μας ταπεινή προσπάθεια, την οποία θα συνεχίζουμε όσο μας επιτρέπει ο Θεός, γιατί από Εκείνον προέρχονται όλα”.

Εν συνεχεία, ο Οικουμενικός Πατριάρχης εστίασε την προσοχή του στις διαδικτυακές “φιλίες”, και επισήμανε ότι “δεν έχουν καμία σχέση με την πραγματική φιλία”. “Γιατί φιλία σημαίνει”, εξήγησε, “να μοιράζεσαι έμπρακτα με έναν άλλο άνθρωπο χαρές και λύπες, να βρίσκεσαι σε κοινωνία μαζί του. Η πραγματική φιλία δοκιμάζεται στον χρόνο και στις διάφορες καταστάσεις με τις οποίες βρισκόμαστε αντιμέτωποι. ‘Φιλίες’ με ένα κλικ δεν γίνονται. Και αν γίνονται, δεν κρατούν, είναι εφήμερες. Αυτές οι σύγχρονες διαδικτυακές ‘φιλίες’, κάποιες φορές, όπως όλοι γνωρίζουμε, κρύβουν πολλούς κινδύνους, καθώς κανείς δεν γνωρίζει ποιος βρίσκεται πίσω από μία φωτογραφία και ένα όνομα στο Διαδίκτυο”.

Κατόπιν, ο **“Πράσινος Πατριάρχης”** έκανε αναφορά στα οικολογικά και περιβαλλοντικά θέματα του πλανήτη μας που **“είναι το κοινό μας σπίτι”**. “Για ό,τι κάνουμε σε βάρος του φυσικού περιβάλλοντος, είναι περισσότερο από βέβαιο ότι θα πληρώσουμε βαρύτατο τίμημα”, εκτίμησε. “Η κλιματική αλλαγή, το φαινόμενο του θερμοκηπίου, η τρύπα του όζοντος, το λιώσιμο των παγετώνων στους πόλους, η αποψίλωση των δασών, τα ακραία καιρικά φαινόμενα, που όλο και πιο συχνά βιώνουμε, δεν είναι ασύνδετα μεταξύ τους. Είναι το αποτέλεσμα της ανθρώπινης ασεβούς παρέμβασης στο φυσικό περιβάλλον, μέρος του οποίου είναι και ο άνθρωπος”, τόνισε, ενώ παράλληλα υπογράμμισε την ανάγκη ευαισθητοποίησης της κοινής γνώμης. Εξάλλου, “για τον λόγο αυτό, το Οικουμενικό Πατριαρχείο μας ξεκίνησε πριν από τρεις και πλέον δεκαετίες έναν

μεγάλο αγώνα για να ευαισθητοποιήσει την παγκόσμια κοινή γνώμη, κάθε άνθρωπο καλής θελήσεως, για την ανάγκη προστασίας του φυσικού περιβάλλοντος. Οι προσπάθειές μας επικεντρώθηκαν στην προώθηση του διαλόγου και της συνεργασίας μεταξύ όλων των θρησκειών και όλων των επιστημών. Διοργανώσαμε εννέα διεθνή συμπόσια εν πλω σε θάλασσες και μεγάλους ποταμούς, που ενώνουν λαούς και πολιτισμούς. Επιδίωξή μας ήταν να στρέψουμε το ενδιαφέρον του πλανήτη στα οικοσυστήματα που απειλούνται και να αναδείξουμε τη σημασία της προστασίας του νερού ως κεντρικού στοιχείου της ζωής”.

Σε αυτό το σημείο του λόγου του, εξέφρασε την πεποίθηση ότι “εάν θέλουμε να υπάρχουν πραγματικές ελπίδες για την αναστροφή της κλιματικής αλλαγής και γενικότερα της καταστροφής του φυσικού περιβάλλοντος, απαιτείται ριζική μεταμόρφωση του τρόπου με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε και αντιμετωπίζουμε τον κόσμο”.

Σε ό,τι αφορά τη στάση του απέναντι στην πανδημία του κορωνοϊού, ο Πατριάρχης, πρωτίστως, ευχήθηκε “ο Θεός της αγάπης και του ελέους, ο ιατρός των ψυχών και των σωμάτων, να αναπαύσει τις ψυχές όλων όσοι έχασαν τη ζωή τους, να ενισχύσει τους ασθενείς στη δοκιμασία τους και να παρηγορήσει τις οικογένειες και τους συγγενείς τους”. Ωστόσο, δεν παρέλειψε να ευχηθεί ο Κύριος “να ενδυναμώνει το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, τους επιστήμονες και τους ερευνητές, που εργάζονται για να δημιουργήσουν τα κατάλληλα εμβόλια και φάρμακα για την αντιμετώπιση αυτού του θανατηφόρου ιού, αλλά και όλους όσοι με πραγματική αυτοθυσία προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στη μάχη αυτή”.

Επιπρόσθετα, τόνισε επ’ αυτού πως “είναι αλήθεια ότι η πανδημία μάς υπενθύμισε πόσο ευάλωτοι είμαστε απέναντι στη δύναμη της φύσης, αλλά, ταυτόχρονα, ανέδειξε και την αξία των θεϊκών δώρων της ζωής και της υγείας, της θυσίας και αλληλεγγύης. **Η θρησκεία δεν αμφισβητεί την επιστήμη, η πρόοδος και η προσφορά της οποίας, άλλωστε, είναι αποτέλεσμα της ανθρώπινης διάνοιας, πολύτιμου δώρου του Θεού προς τον άνθρωπο. Η επιστήμη, όπως είπαμε πρόσφατα, όταν ανοίγει ευοίωνες προοπτικές για το μέλλον της ανθρωπότητας, είναι δώρο του ουρανού. Ωστόσο, εκτιμούμε ότι πρέπει και από τις δύο πλευρές να υπάρχει αμοιβαίος σεβασμός και κατανόηση. Δυστυχώς, κατά τη διάρκεια της πανδημίας, ειπώθηκαν ιδιαίτερα προσβλητικοί λόγοι σε βάρος της Εκκλησίας και των Μυστηρίων της, ενώ, από την άλλη πλευρά, υπήρξαν και θρησκευτικοί λειτουργοί και απλοί πιστοί, αρνητές της ύπαρξης του κορωνοϊού, που απαξίωσαν ή και δαιμονοποίησαν τις προσπάθειες των επιστημόνων, υιοθετώντας θεωρίες συνωμοσίας που κυκλοφορούν στο Διαδίκτυο. Όλα αυτά μαρτυρούν έπαρση και έλλειψη γνώσης του ενός χώρου για τον άλλο, και δυστυχώς την απουσία ουσιαστικού διαλόγου μεταξύ της θρησκείας και της επιστήμης”.**

Τέλος, σε ερώτηση των μαθητών “Γιατί όλες αυτές οι δοκιμασίες από τον Θεό; Πώς θα μπορούσε το ηθικό των νέων να αναπτερωθεί;”, ο Οικουμενικός Πατριάρχης τούς προέτρεψε να μη φοβούνται ποτέ όσες δυσκολίες και αν εμφανιστούν, γιατί “η ζωή είναι ένας διαρκής αγώνας”. “Προβλήματα και δοκιμασίες πάντοτε υπήρξαν”, τους τόνισε, προσθέτοντας ότι “όλα αυτά είναι συνυφασμένα με την ανθρώπινη ύπαρξη. Όσα ζούμε είναι αποτέλεσμα των δικών μας πράξεων. Δεν θα πρέπει να σας αποθαρρύνουν. Στηριχθείτε στον Θεό και μην ξεχνάτε ότι όλοι μαζί μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο. Να τον κάνουμε καλύτερο, πιο δίκαιο και τη ζωή μας πιο όμορφη. Έχουμε χρέος να προστατεύσουμε το φυσικό περιβάλλον, να σταθούμε αλληλέγγυοι σε κάθε άνθρωπο που δοκιμάζεται και να αγωνιστούμε για την επικράτηση της ειρήνης μεταξύ των λαών. Να έχετε πίστη και εμπιστοσύνη στην πρόνοια του Θεού, να σέβεστε τον κάθε συνάνθρωπό σας και την προσωπικότητα και ταυτότητά του, την ετερότητα, να αποκτήσετε εφόδια και μόρφωση, να είστε αποφασιστικοί, να έχετε υπομονή και πάντοτε να είστε αλληλέγγυοι μεταξύ σας”.

[ΔΕΙΤΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗ ΣΥΝΕΤΕΥΞΗ ΕΔΩ](#)

Φωτογραφία αρχείου ore.gr/ Ραφαήλ Γεωργιάδης

Πηγή: www.orthodoxianewsagency.gr